

بررسی روش های نوین برای آموزش زبان انگلیسی مقطع متوسطه با تمرکز بر ارتباطات و مهارت های ارتباطی

توانا مجیدی^۱

۱- کارشناسی آموزش زبان انگلیسی دانشگاه فرهنگیان، پردیس شهید بهشتی زنجان

majiditavana@gmail.com

چکیده

پژوهش حاضر با هدف بررسی روش های نوین برای آموزش زبان انگلیسی مقطع متوسطه با تمرکز بر ارتباطات و مهارت های ارتباطی انجام شد. کار گروهی یا کار به صورت دو نفره به دانش آموزان اجازه می دهد بدون احساس انزوا در فرآیند یادگیری زبان جدید، در مورد مطالب بحث، تمرین و تسلط پیدا کنند. اغلب اوقات، دانش آموزانی که با هم کار می کنند، در تمرین تسلط نسبت به اشتباهاتی که در دستور زبان خود مرتکب می شوند، احساس راحتی بیشتری می کنند. در یک دنیای ایده آل، قرار گرفتن روزانه در معرض زبان انگلیسی از طریق ارتباط منظم با انگلیسی زبانان در موضوعات مختلف، بهترین راه برای یادگیری روان صحبت کردن به زبان انگلیسی است. متأسفانه تعداد نسبتاً کمی از زبان آموزان انگلیسی فرصتی برای تمرین صحبت کردن در یک محیط واقعاً فراگیر دارند. تعجب آور است که چگونه بسیاری از دانشجویان بین المللی پس از گذراندن سال ها در یک کشور انگلیسی زبان با توانایی محدود انگلیسی زبان به خانه باز می گردند. نتایج نشان داد که رویکرد آموزش ارتباطی برای یک برنامه آموزش زبان که هدف آن ارائه صلاحیت ارتباطی است، توصیه می شود. سه نقش اصلی معلم در چارچوب رویکرد آموزش ارتباطی شامل معلم به عنوان یک تحلیگر، یک مشاور و یک مدیر فرآیند گروه دیده می شود.

کلمات کلیدی: آموزش زبان انگلیسی، متوسطه، ارتباطات، مهارت های ارتباطی، دانش آموزان

مقدمه

رویکرد آموزش ارتباطی یا CLT که یکی از آخرین روش‌های تدریس در حوزه آموزش زبان انگلیسی است. این رویکرد برای آموزش زبان، ارتباطات را هم به عنوان یک هدف و هم به عنوان روشی برای زبان آموزان انگلیسی (ELLS) که زبان اصلی آنها انگلیسی نیست، تعریف می‌کند. آموزش زبان ارتباطی توسعه مهارت‌های ارتباطی و تعاملی دانش آموزان را در اولویت قرار می‌دهد. این تضمین می‌کند که دانش آموزان می‌توانند به طور مؤثر و مطمئن در موقعیت‌های زندگی واقعی از طریق تعامل دانش آموز به دانش آموز و تعامل دانش آموز با معلم ارتباط برقرار کنند. هدف اصلی CLT این است که دانش آموزان با استفاده از زبان برای برقراری ارتباط با اطرافیان خود، زبان جدیدی را یاد بگیرند. آموزش زبان ارتباطی در دهه ۱۹۸۰ به عنوان پاسخی به تقاضای فزاینده برای برنامه درسی زبان که زبان آموزان را قادر می‌سازد از زبان دوم در موقعیت‌های زندگی واقعی استفاده کنند، ظهور کرد. پیش از این، آموزش زبان‌های خارجی به جای تمرکز بر توسعه مهارت‌های ارتباطی و تعاملی دانش آموزان، عمدتاً بر شایستگی گرامری تأکید داشت.

در پایان روز، زبان اساساً برای امکان برقراری ارتباط وجود دارد. روش‌های CLT در درجه اول بر تعامل در طول کلاس زبان خارجی مبتنی بر کلاس یا جلسه یادگیری زبان آنلاین تمرکز می‌کنند، که در آن دانش آموزان در واقع گفتار تولید می‌کنند و در بیشتر زمان کلاس با استفاده از زبان مقصد درگیر مکالمه می‌شوند (Wu, ۲۰۱۰).

هدف اصلی روش‌های آموزش زبان ارتباطی، آماده‌سازی دانش آموزان برای برقراری ارتباط با اعتماد به نفس در زمینه‌های مختلف زندگی واقعی، از طریق تمرین‌های شفاهی تکراری و همکاری دانش آموز و دانش آموز است. در CLT، ارتباط هدف و وسیله روش تدریس است.

ویژگی‌های رویکرد ارتباطی

رویکرد آموزش زبان ارتباطی ویژگی‌های مختلفی دارد، از جمله ادغام خواندن، نوشتن و صحبت کردن. به عنوان مثال، یک معلم ممکن است از دانش آموزان بخواهد که یک ویدیو را تماشا کنند و سپس نظر یک تا دو جمله‌ای را در مورد ویدیو روی تخته بنویسند. سپس دانش آموزان نظرات یکدیگر را می‌خوانند و درباره احساس خود درباره آنچه تماشا می‌کردند صحبت می‌کنند. این اجازه می‌دهد تا چندین مهارت به طور همزمان تمرین شود، که برای توانایی دانش آموز در برقراری ارتباط موثر با دیگران مفید است (Hunter, and Smith, ۲۰۱۲).

CLT همچنین از گروه‌ها یا جفت‌ها برای فعالیت‌ها استفاده می‌کند که امکان القای همکاری در کلاس درس زبان را فراهم می‌کند. کار گروهی یا کار به صورت دو نفره به دانش آموزان اجازه می‌دهد بدون احساس انزوا در فرآیند یادگیری زبان جدید، در مورد مطالب بحث، تمرین و تسلط پیدا کنند. اغلب اوقات، دانش آموزانی که با هم کار می‌کنند، در تمرین تسلط نسبت به اشتباهاتی که در دستور زبان خود مرتکب می‌شوند، احساس راحتی بیشتری می‌کنند. این تضمین می‌کند که دانش آموزان در مسیر مسلط شدن به زبان جدید از طریق همکاری هستند، جایی که دانش آموزان ممکن است از یکدیگر یاد بگیرند و با هم کار کنند (Hunter, and Smith, ۲۰۱۲).

رویکرد ارتباطی از ابزارها و فناوری برای رویکرد یادگیری شخصی نیز استفاده می‌کند. هر دانش آموزی متفاوت یاد می‌گیرد و علایق متفاوتی دارد، بنابراین از طریق CLT، معلمان می‌توانند یادگیری را شخصی‌تر کنند تا به بهترین شکل نیازهای دانش آموزان خود را برآورده کنند. برای مثال، دانش آموزان ممکن است از صحبت کردن در مورد ورزش یا فرهنگ عامه لذت ببرند، بنابراین معلم ممکن است از دانش آموزان بخواهد که در مورد آن زمینه‌ها با یکدیگر از طریق فعالیت‌های متعدد، مانند سناریوهای زندگی واقعی ایفای نقش، بحث گروهی یا بحث زوجی، در میان سایر فعالیت‌های مختلف بحث کنند. که تشویق به همکاری می‌شود.

نقش CLT

ایفای نقش یک فعالیت موثر است که اغلب در کلاس درس CLT استفاده می‌شود. به عنوان مثال، برخی از دانش آموزان ممکن است خرید را دوست داشته باشند، بنابراین معلم تصمیم می‌گیرد که آنها باید از طریق یک فعالیت ایفای نقش درباره عشق خود به خرید صحبت کنند. یک دانش آموز به عنوان صندوقدار و دیگری به عنوان مشتری عمل می‌کند. از طریق این فعالیت نقش‌آفرینی، دو دانش آموز می‌توانند

مکالمه‌ای داشته باشند که اغلب در زندگی واقعی بین صندوق دارها و مشتریان شنیده می‌شود، مانند اینکه از آنها بپرسند هوا چگونه است، روزشان چگونه می‌گذرد، چه چیزی آنها را وارد فروشگاه می‌کند، و خیلی بیشتر (کامیابی گل و همکاران، ۱۳۹۳).

مصاحبه همچنین روشی عالی برای استفاده از CLT در کلاس درس است. برای مثال، ممکن است دانش‌آموزان در گروهی قرار بگیرند و از آنها خواسته شود درباره علایقشان با یکدیگر مصاحبه کنند، مثلاً چه سرگرمی مورد علاقه آنهاست. سپس معلم می‌تواند از دانش‌آموزان بخواهد تا با ارائه خلاصه‌ای از سرگرمی مورد علاقه دانش‌آموز دیگر و اینکه چرا این سرگرمی مورد علاقه آنهاست، اطلاعاتی را که از هر یک از همسالان آموخته‌اند، منتقل کنند. این به دانش‌آموزان اجازه می‌دهد تا اطلاعاتی را که شنیده‌اند تکرار کنند، اما همچنین به شیوه‌ای غیررسمی و کم‌خطر با هم کار کنند که باعث نمی‌شود آنها احساس کنند که خودشان در حال یادگیری هستند (معصوم پناه و طالبی نژاد، ۱۳۹۲).

بحث‌های گروهی و بحث‌های زوجی روش‌های مؤثری برای اولویت‌بندی تعامل دانش‌آموز به دانش‌آموز است که فضای بازتر و امن‌تری ایجاد می‌کند. وقتی دانش‌آموزان به سخنرانی معلم گوش می‌دهند، اگر از آنها خواسته شود که مهارت‌های خود را به شیوه‌ای کم‌مخاطره، مانند بحث گروهی، تمرین کنند، ممکن است آن اطلاعات را حفظ نکنند. هنگامی که دانش‌آموزان به اشتباهات خود اشاره می‌کنند، مانند اشتباهات گرامری که در یک کاربرد مرتکب شده‌اند، ممکن است احساس کنند که به تنهایی قادر به یادگیری نیستند. وقتی در گروه قرار می‌گیرند یا از آنها خواسته می‌شود که زبان را با دیگران تمرین کنند، ممکن است ببینند که در فرآیند یادگیری یک زبان جدید تنها نیستند. به کارگیری رویکرد آموزش زبان ارتباطی نیاز روزافزون به مهارت‌های ارتباطی روان در دنیای جهانی شده امروز چالشی را برای آموزش زبان‌های خارجی ایجاد می‌کند. دانش‌آموزان باید پایه مناسبی از مهارت‌های ارتباطی داشته باشند که در موقعیت‌های مختلف تعاملی دنیای واقعی خارج از کلاس درس مورد نیاز است. دانش‌آموزان به جای کمک به آنها برای قبولی در یک امتحان کاغذی سطحی باید برای سناریوهای زندگی واقعی آماده شوند (Wu, ۲۰۱۰).

روش‌های تدریس ارتباطی در حال حاضر یکی از موضوعات مورد بحث است و اثربخشی آنها توسط معلمان زبان در سراسر جهان مورد توجه قرار گرفته است. هدف این مقاله ارائه مروری بر روش‌های آموزش زبان ارتباطی (از این پس CLT) و تشویق معلمان به استفاده از آنها در آموزش زبان خارجی است.

ارتقای تعامل دانش‌آموز و وظایف مشارکتی با نقش آفرینی

تعامل دانش‌آموز و دانش‌آموز نقش اساسی در به کارگیری رویکرد تدریس ارتباطی دارد. از آنجایی که سبک‌های تدریس سنتی‌تر معمولاً غالباً معلم بوده و دانش‌آموزان عمدتاً از طریق گوش دادن غیرفعال یاد می‌گیرند، برعکس، تعامل دانش‌آموز و دانش‌آموز بر تعامل فعال بین خود دانش‌آموزان در طول کلاس‌های زبان متمرکز است.

تعامل دانش‌آموز و دانش‌آموز شامل استراتژی‌های یادگیری مشارکتی است که در آن موفقیت یادگیری هر دانش‌آموز به ورودی کل گروه در طول جلسات کلاس بستگی دارد. این یک روش مؤثر برای درگیر کردن کل کلاس است، زیرا چنین تمرین‌هایی همه دانش‌آموزان را درگیر می‌کند، نه فقط اقلیت دانش‌آموزان فعال که معمولاً در یک کلاس معمولی شرکت می‌کنند (کامیابی گل و همکاران، ۱۳۹۳).

یکی از فعالیت‌های محبوب CLT ایفای نقش است. در ایفای نقش یک جزء بازیگوش وجود دارد که به دانش‌آموزان کمک می‌کند بدون احساس فشار، صحبت کردن را تمرین کنند. برای مثال می‌توانید قطعاتی را به دانش‌آموزان خود اختصاص دهید، یا به آنها اجازه دهید در مورد یک تنظیم خاص تصمیم بگیرند. موضوعی را انتخاب کنید که به دانش‌آموزان مرتبط باشد یا موضوعی را انتخاب کنید که به سایر موضوعات توضیح داده شده در کلاس مرتبط باشد. این تضمین می‌کند که ایفای نقش بخشی جدایی‌ناپذیر از درس‌های زبان است و نه تنها یک تجربه مستقل.

کارهای مشترک مانند اختصاص دادن گروه‌های دانش‌آموزی برای حل یک معما تنها با استفاده از زبان مقصد نیز از فعالیت‌های رایج در آموزش ارتباطی هستند. این نوع تمرین نه تنها به تقویت مهارت‌های ارتباطی دانش‌آموزان اجازه می‌دهد، بلکه روش یادگیری هم‌تا را نیز تجربه می‌کند، که در تقویت روابط بین دانش‌آموزان مفید است.

اگرچه نقش معلم در طول تمرین‌هایی که بر تعامل دانش‌آموز-دانش‌آموز تأکید می‌کنند، آنقدر مسلط نیست، اما مطمئناً در ایجاد فضای یادگیری تعاملی تا حد امکان برای دانش‌آموزان بسیار مهم است. (Brandner et al., ۲۰۱۶)

نقش معلم در روش CTL

معلم در کلاس نقش مشاور دارد و اجازه می‌دهد تا بیشتر زبان آموزان حرف بزنند و با هم ارتباط کلامی برقرار کنند. وقتی زبان آموزان حرف می‌زنند، اشتباهات شان را یادداشت می‌کند تا بعداً به آن‌ها بگوید. گاهی اوقات هم از آن‌ها سوال می‌پرسد و در مکالمات آن‌ها شرکت می‌کند. به ندرت گرامر درس می‌دهد (معصوم پناه و طالبی نژاد، ۱۳۹۲).

توسعه تسلط به مهارت گفتاری در زبان انگلیسی

تسلط شفاهی مهارتی است که برای مشاهده پیشرفت قابل توجه نیاز به تمرین مداوم دارد. وقتی به طور کلی از روان صحبت می‌کنیم، در مورد جریان گفتار، سرعت صحبت دانش آموزان، مکث‌ها و زبانی که دانش آموزان می‌توانند به راحتی بین این مکث‌ها تولید کنند صحبت می‌کنیم. در یک دنیای ایده آل، قرار گرفتن روزانه در معرض زبان انگلیسی از طریق ارتباط منظم با انگلیسی زبانان در موضوعات مختلف، بهترین راه برای یادگیری روان صحبت کردن به زبان انگلیسی است. متأسفانه تعداد نسبتاً کمی از زبان آموزان انگلیسی فرصتی برای تمرین صحبت کردن در یک محیط واقعاً فراگیر دارند. تعجب آور است که چگونه بسیاری از دانشجویان بین المللی پس از گذراندن سال‌ها در یک کشور انگلیسی زبان با توانایی محدود انگلیسی زبان به خانه باز می‌گردند. آنها اغلب خود را در جامعه ای می‌بینند که دانش آموزان زیادی به زبان آنها صحبت می‌کنند. در نتیجه، ممکن است آنقدر که ما تصور می‌کنیم فرصت استفاده از زبان انگلیسی در خارج از کلاس را نداشته باشند. این فقط اهمیت فراهم کردن فرصت‌های سخنرانی منظم در کلاس را نشان می‌دهد. این مقاله بر این تمرکز دارد که چگونه معلمان می‌توانند این فرصت‌ها را در کلاس درس فراهم کنند تا دانش آموزان بتوانند اعتماد به نفس ایجاد کنند و تسلط خود را توسعه دهند. وقتی صحبت از کمک به دانش آموزان برای توسعه تسلط شفاهی می‌شود، باید چند نکته را در نظر گرفت (Gupta, 2004).

تمرکز بر نیازهای دانش آموزان

قبل از انجام هر گونه فعالیت گفتاری، مهم است که در مورد نوع مهارت‌های گفتاری مورد نیاز دانش آموزان خود فکر کنید. آیا دانش آموزان شما نیاز به تمرین مهارت‌های ارتباطی روزمره خود دارند یا نیازهای ارتباطی مهم حرفه ای یا آکادمیک دیگری دارند؟ هنگامی که آگاهی روشنی از نیازهای ارتباطی دانش آموزان خود دارید، می‌توانید دروسی را برنامه ریزی و ایجاد کنید که بتواند مستقیماً به آنها پاسخ دهد. به عنوان مثال، بیایید ببینیم چگونه می‌توانید فعالیت‌های گفتاری حرفه‌ای و آکادمیک را برای توسعه تسلط شفاهی دانش آموزان خود در سطوح پیشرفته‌تر اجرا کنید. برای دانش آموزانی که به دنبال توسعه مهارت‌های صحبت کردن حرفه ای و آکادمیک خود هستند، ممکن است بحث‌ها و ارائه‌های بیشتری را در نظر بگیرید. اینها اغلب مهارت‌های حیاتی هستند که باید در سطوح پیشرفته‌تر بر آن‌ها افزوده شد، زیرا به دانش آموزان کمک می‌کنند با گفتار طولانی‌تر و ساختارمندتر مهارت بیشتری پیدا کنند و روانی و انسجام بهتری در بیان ایده‌های خود ایجاد کنند. تعدادی از منابع وجود دارد که می‌توانید از آنها استفاده کنید بخش کاربرگ‌ها و فعالیت‌های گفتگوی EAP، که می‌تواند به شما کمک کند تا برخی از مهارت‌های شفاهی ضروری را برای اهداف آکادمیک معرفی و تجزیه کنید (Brandner, 2013).

همچنین مفید است که در مورد عملکرد یا دلایل گنجاندن برخی وظایف صحبت کردن در کلاس درس فکر کنید. اگر دانش آموزان هنگام حضور در جامعه محلی نیاز به استفاده از زبان انگلیسی دارند، می‌توانید از آنها بخواهید در مکالمه آزاد یا گفتگوی کوچک شرکت کنند، جایی که آنها بر مهارت‌هایی مانند نوبت دادن یا به اشتراک گذاشتن تجربیات شخصی تمرکز می‌کنند. اگر هدف از فعالیت گفتاری انتقال موفقیت آمیز پیامی است که توسط شنونده قابل درک است، ممکن است دانش آموزان را وادار کنید تا در فعالیت‌هایی مانند شکاف‌های اطلاعاتی، مصاحبه‌ها یا ایفای نقش شرکت کنند. یکی از نمونه‌های این کار این است که دانش آموزان را به تمرین برقراری تماس تلفنی، گذاشتن پیام‌های پست صوتی یا سفارش غذا بپردازند. اگر هدف این است که دانش آموزان در مقابل مخاطبان صحبت کنند، می‌توانند این کار را از طریق ارائه‌های شفاهی یا گزارش‌ها یا حتی از طریق بحث‌های درون کلاسی تمرین کنند (Gotze, 1991).

انتخاب موضوعات مناسب

به موضوعاتی که برای فعالیت‌های سخنرانی خود انتخاب می‌کنید، به دقت توجه کنید. تحقیقات از گنجاندن موضوعات آشنا و مرتبط حمایت می‌کند که به حفظ مشارکت و انگیزه دانش آموزان در فعالیت‌های گفتاری کمک می‌کند. با در نظر گرفتن این موضوع، سعی کنید فعالیت‌های گفتاری را طراحی کنید که علاقه یا نیاز به برقراری ارتباط را ایجاد کند. برخی از موضوعاتی که در همه سطوح به خوبی کار می‌کنند عبارتند

از سرگرمی‌ها و اوقات فراغت، روال روزانه، غذا، فرهنگ یا روابط. اکثر معلمان موافقند که وقتی دانش‌آموزانشان می‌توانند با موضوعی ارتباط برقرار کنند، کلاس‌هایشان سرزنده‌تر است و دانش‌آموزان مشتاق‌تر برای مشارکت هستند (Hu, 2005).

نکته دیگری که باید در نظر داشته باشید این است که اطمینان حاصل کنید که دانش‌آموزان ورودی یا زبان کافی برای استفاده در هنگام شرکت در وظایف صحبت کردن دارند. قبل از انجام یک فعالیت گفتاری، به این فکر کنید که آیا دانش‌آموزان دانش و زبان کافی برای برقراری ارتباط در مورد موضوع دارند یا خیر. برای زبان‌آموزانی که در محل صحبت کردن مشکل دارند، فعالیت گفتاری را داربست انجام دهید و با گرم کردن شروع کنید. می‌توانید طوفان فکری کنید کلمات را به عنوان یک کلاس یا از آنها بخواهید تا نقشه‌های کلمه را با سازمان دهندگان گرافیکی ایجاد کنند. همچنین به دسترسی به واژگان موضوعی، عبارات یا ایده‌های اصلی کمک می‌کند تا زمینه را برای زبان‌آموزان فراهم کند. راه‌های دیگر برای ارائه ورودی، دادن یک مطالعه کوتاه به دانش‌آموزان درباره موضوع تعیین‌شده، یا صرفاً با دادن یک یا دو دقیقه به دانش‌آموزان برای تهیه سریع طرح کلی یا نقشه ذهنی در صورت درخواست ارائه‌های کوچک در گروه‌های کوچک است. مطالعات نشان می‌دهد که زمان آماده‌سازی قبل از صحبت کردن به دانش‌آموزان کمک می‌کند تا تکالیف گفتاری را بهتر پردازش کرده و روی آن تمرکز کنند و تردیدها و لغزش‌ها را کاهش می‌دهد (Brandner et al., 2016).

آموزش اصطلاحات و عبارات زبان رایج

هنگام آموزش مکالمه برای زبان‌آموزان سطح پایین، فهرستی از عبارات و جملات مفید در مورد هر موضوع مکالمه تهیه کنید. شما می‌توانید عبارات مکالمه ثابتی را ارائه کنید که برای عملکردهایی مانند احوالپرسی یا موافقت و مخالفت نیازی به دانش گرامر انگلیسی ندارند. آموزش این عبارات مکالمه ثابت مفید است زیرا با استفاده مداوم، زبان خودکارتر می‌شود و زبان‌آموزان به تسلط بر استفاده صحیح از این عبارات مجموعه در زمینه‌های مختلف نزدیک می‌شوند. آموزش عبارات مکالمه ثابت نیز ارزشمند است زیرا می‌توانید درسی را دنبال کنید که به دانش‌آموزان کمک می‌کند تا مکالمه را ادامه دهند یا ادامه دهند. یکی از راه‌های انجام این کار آموزش زبان مفید زیر برای واکنش به چیزی است که کسی می‌گوید (Sato and Kleinsasser, 1999).

می‌توانید از دانش‌آموزان بخواهید که به صورت دو نفره کار کنند تا این واکنش‌ها را به یک گفتگو اضافه کنند. سپس از دانش‌آموزان بخواهید که با استفاده از این واکنش‌ها گفتگو را تمرین کنند. به عنوان آخرین مرحله، دانش‌آموزان می‌توانند گفتگوی خود را ایجاد کنند و واکنش‌های مناسب را اضافه کنند. یک درس بعدی می‌تواند این باشد که دانش‌آموزان تجربه ای را برای حفظ مکالمه بازگو کنند. گاهی اوقات ممکن است گفتگوها کوتاه شود زیرا دانش‌آموزان ممکن است ندانند چه چیز دیگری بگویند. در این مورد، ایده خوبی است که از دانش‌آموزان بخواهید توضیحات مفصل یا خلاصه‌ای از رویدادها یا داستان‌ها را تمرین کنند تا به آنها کمک کند مکالمه را ادامه دهند. راه دیگر برای ادامه مکالمه این است که دانش‌آموزان را وادار به تمرین سؤالات بعدی کنید. فعالیت‌هایی مانند "کسی را پیدا کنید که ... " برای این منظور ایده آل هستند (Gotze, 1991).

تمرکز بر جنبه روانی آموزش

یکی از شاخص‌های کلیدی کاربران زبان در سطح پیشرفته‌تر، تسلط خوب است. مشخص شده است که وقتی کمی اضطراب به وظایف صحبت کردن وارد می‌شود، تسلط بهتر می‌شود. روش ۲/۳/۴ فعالیتی است که توسط بسیاری از معلمان مورد استفاده قرار می‌گیرد که دانش‌آموزان را تشویق می‌کند تا با دادن فرصتی برای مدیریت مسائل مربوط به مکث و تردید، روان‌تر صحبت کنند. این به این دلیل است که این فعالیت شامل تمرین چند بار یک سخنرانی است که به دانش‌آموزان اجازه می‌دهد هر گونه خطا یا مشکلی را پس از هر نوبت بعدی توضیح دهند. روش ۲/۳/۴ به دانش‌آموزان کمک می‌کند تا ارتباطات ساختاریافته‌تری داشته باشند و انسجام بیشتری ایجاد کنند، زیرا تلاش می‌کنند ایده‌های خاص و مرتبط را با هم پیوند دهند. مطالعات نشان داده‌اند که با پیشرفت دانش‌آموزان در طول فعالیت، گفتار آنها فشرده‌تر، مشخص‌تر و حتی مطمئن‌تر می‌شود (Alamri, 2018).

اهمیت تلفظ

برای بسیاری از دانش آموزان، تلفظ مانع مهمی برای رسیدن به تسلط نیست. با این حال، نباید از آن غافل شد، زیرا تلفظ نادرست می تواند منجر به سوء تفاهم یا اختلال در ارتباطات شود. برخی از دانش آموزان ممکن است با تلفظ در زبان انگلیسی مشکل داشته باشند، عمدتاً به این دلیل که بین املا و صدا مطابقت یک به یک وجود ندارد. همچنین برای زبان آموزان مهم است که با استرس و لحن در کلمات انگلیسی و درون جملات آشنا باشند. به عنوان مثال، برخی از کلمات می توانند از اسم به فعل و بالعکس فقط با تغییر تاکید از هجای اول به هجای دوم تغییر کنند. در گفتار طبیعی، کلمات انگلیسی اغلب به هم متصل یا تکه تکه می شوند. گویشوران بومی همچنین تمایل دارند برای تاکید بر کلمات خاصی در جمله تاکید کنند تا معنای خاصی را منتقل کنند. بنابراین یک زبان آموز، نیاز به راهنمایی در مورد این ویژگی های تلفظ خاص دارد زیرا ممکن است در زبان اصلی آنها وجود نداشته باشد. برخی از فعالیت هایی که می توانند به تلفظ کمک کنند، البته تمرین های تکرار سنتی هستند، یا آن هایی که از دانش آموز می خواهند به تلفظ گویندگان در آهنگ های انگلیسی یا ویدیوهای انگلیسی گوش دهند و سایه بزنند. همچنین تمرین خواندن با صدای بلند با متون روایی یا حتی با ایجاد دیالوگ و ارائه آن از دانش آموزان مفید است (Bax, 2003).

اجرای بازخورد در حین فعالیت های گفتاری

بازخورد در طول فعالیت های گفتاری مهم است، اما توجه به این نکته مهم است که بازخورد بیش از حد می تواند فیلترهای تأثیرگذار را ایجاد کند. فیلتر عاطفی را می توان به عنوان یک بلوک ذهنی یا احساسی در نظر گرفت که مانع از پیشرفت زبان آموز می شود. فیلتر عاطفی شناخته شده است که بر تولید زبان دانش آموزان در کلاس درس تأثیر می گذارد. هنگامی که فیلتر عاطفی بالا است، معمولاً به این دلیل است که دانش آموز استرس، مضطرب یا خودآگاه است و در نتیجه عدم اعتماد به نفس و بی میلی به صحبت کردن، مشارکت یا همکاری دارد. گاهی اوقات به صورت بی علاقی یا کسالت نیز ظاهر می شود. برعکس، وقتی فیلتر پایین است، دانش آموزان احساس امنیت می کنند و با استفاده از زبان راحت تر ریسک می کنند (Hu, 2005).

به عنوان معلم، ما باید اطمینان حاصل کنیم که فیلترهای تأثیرگذار پایین باقی می ماند. یکی از موانع اصلی بسیاری از دانش آموزان در جهت توسعه روانی، فیلترهای عاطفی بالا در کلاس درس است. همیشه خوب است که در شروع یک فعالیت مقدمه ای داشته باشیم که هرگونه اصلاح یا پیشنهادی برای کمک به درک دانش آموزان ارائه می شود، به ویژه برای اطمینان از اینکه دانش آموزان هنگام اصلاح چهره خود را از دست نمی دهند. پژوهاک یک راه عالی برای ارائه بازخورد است زیرا کمتر مستقیم است. وقتی دانش آموزان هنگام صحبت اشتباه می کنند، عبارت نادرست را به شیوه ای درست از نظر گرامری بازنویسی کنید و با لحنی تشویق کننده به دانش آموز بگویید. همچنین می توانید اصلاحات پایان کلاس را با انجام درس های کوچک ذخیره کنید. شاید شنیده باشید که بسیاری از دانش آموزان خود مقاله ها را حذف می کنند، از حروف اضافه نادرست استفاده می کنند، در انتخاب کلمه اشتباه می کنند. یا با استفاده از عبارات نامناسب. در این مورد، یک درس کوچک در پایان یک فعالیت به جای هدف قرار دادن و قرار دادن دانش آموز در محل، به تقویت هرگونه اصلاح یا پیشنهاد به بدنه عمومی دانش آموز کمک می کند (Gupta, 2004).

۵ نکته کاربردی برای استفاده از روش آموزش زبان ارتباطی

توسعه روانی شفاهی از طرف دانش آموز به زمان و تلاش و از طرف معلم برنامه ریزی، راهنمایی و صبر موثر نیاز دارد. با این گفته ها، می بینیم که قبل از انجام فعالیت های سخنرانی باید عوامل زیادی را در نظر گرفت. معلمان باید مهارت های گفتاری را که دانش آموزان باید روی آن کار کنند و اینکه آیا دانش آموزان ورودی کافی یا مرتبط دارند را تعیین کنند. همچنین مهم است که فهرست های مفیدی از عبارات یا تکه های مکالمه ثابت را درج کنید و راهبردهایی را آموزش دهید که به دانش آموزان در حفظ مکالمه کمک کند. همچنین درباره اثربخشی تعیین محدودیت های زمانی مانند روش پر کاربرد ۲/۳/۴ و برخی از جنبه های کلیدی تلفظ صحبت کرده ایم. در نهایت، نحوه اجرای بازخورد در طول فعالیت های گفتاری از اهمیت بالایی برخوردار است. زیرا این می تواند موفقیت یک فعالیت گفتاری و همچنین توانایی دانش آموزان

شما را برای پیشرفت یا توسعه روانی ایجاد کند یا از بین ببرد. با در نظر گرفتن این عوامل، معلمان می‌توانند به دانش آموزان خود کمک کنند تا به سخنرانان انگلیسی با اعتماد به نفس و توانمندتری تبدیل شوند (Brandner, ۲۰۱۳).
فعالیت‌های ارتباطی دانش‌آموز-دانش‌آموزی (بحث‌های زوجی، ایفای نقش، حل پازل و سایر وظایف مشترک) زیاد داشته باشید تا هر دانش‌آموز دائماً در معرض زبان مقصد قرار گیرد.
فعالیت‌های ارتباطی باید شامل یک موقعیت یا زمینه روشن، نقش سخنرانان و یک هدف ارتباطی باشد.
تعاملات رسمی و غیررسمی مختلف را از طریق بازی، نقش آفرینی و وظایف حل مسئله تمرین کنید.
معلمان باید بر ایجاد یک فضای آموزشی حمایتی و انتخاب وظایف شخصی برای دانش آموزان از نظر سطح فردی، نیازها و علایق آنها تمرکز کنند.
از ابزارهای مناسب برای ایجاد و تخصیص فعالیت‌های یادگیری زبان مبتنی بر گفتار استفاده کنید.

مزایای این روش

مزایای این رویکرد زمانی کاملاً درک می‌شود که کار گروهی به گونه‌ای ساختار یافته باشد که ویژگی‌هایی مانند وابستگی متقابل مثبت، مسئولیت‌پذیری فردی و استفاده مناسب از کار گروهی و مهارت‌های بین فردی را تضمین کند.
هر دانش آموز در کلاس زبان یا آزمایشگاه زبان نیازها، سطح توانایی‌ها و علایق فردی دارد. بنابراین، داشتن وظایف مختلف طراحی شده برای پاسخگویی به نیازها و مهارت‌های دانش آموزان مختلف در CLT ضروری است. همچنین، فراهم کردن یک محیط آموزشی حمایتی، مشارکت را برای دانش‌آموزان آسان‌تر می‌کند، به‌ویژه آن‌هایی که به راحتی از مشارکت فعال احساس خجالت می‌کنند.
یادگیری سریع: چون این روش، مکالمه محور است در زمان کمتری می‌توانید زبان انگلیسی را یاد بگیرید.
مناسب برای افرادی که قصد مهاجرت دارند: افرادی که قصد مهاجرت دارند می‌توانند زبان انگلیسی را به صورت مکالمه محور و در زمان کم یاد بگیرند.

عدم نیاز به کتاب و گرامر: در این روش صرفاً تأکید بر مکالمه و صحبت کردن است و کتاب مورد استفاده قرار نمی‌گیرد.
مناسب برای تمامی هوش‌ها: این روش برای تمامی افراد با هر سطح هوشی مناسب است.

معایب این روش

همه گیر نبودن آن: این روش هنوز در آموزشگاه‌های ایران جا نیفتاده است.
مناسب نبودن آن برای آزمون آیلتس: از آن جایی که این آموزش به صورت مکالمه محور است برای آیلتس مناسب نیست.
مناسب نبودن برای کار: چون در این روش مهارت‌های خواندن و نوشتن و گرامر کار نمی‌شود، برای برخی از شغل‌ها مناسب نیست.
کافی نبودن آموزش: در این روش مهارت‌های خواندن و نوشتن و گرامر کار نمی‌شود.

نتیجه‌گیری

این پژوهش به بررسی روش نوین آموزش انگلیسی با عنوان رویکرد آموزش ارتباطی یا CLT می‌پردازد و در این راستا از روشی توصیفی بهره گرفته است. برخی از ویژگی‌های CLT در کلاس تدریس زبان وجود دارد. آنها برنامه درسی، فعالیت‌های کلاس درس، مواد و وظایف و نقش معلم و دانش آموز هستند. برنامه درسی کلی طرحی است که در یک فرآیند بزرگ تدریس به دست خواهد آمد.
معلم CLT مسئولیت تعیین و پاسخگویی به نیازهای زبان یادگیرنده را بر عهده می‌گیرد. معلم مسئولیت دارد که از متن، تکلیف و واقعیات به طور موثر در خود استفاده کند CLT رویکردی است که روش خاصی ارائه نمی‌دهد. معلمان باید روش‌های منفرد یا ترکیبی مناسب را برای به دست آوردن صلاحیت ارتباطی برای کاربرد میدانی تصمیم بگیرند. نتیجه‌گیری اصلی این است که CLT برای یک برنامه آموزش زبان که هدف آن ارائه صلاحیت ارتباطی است، توصیه می‌شود. سه نقش اصلی معلم در چارچوب CLT شامل معلم به عنوان یک تحلیلگر نیاز، یک مشاور و یک مدیر فرآیند گروه دیده می‌شود.

در حال حاضر، رویکرد CLT به جای یک مفهوم معلم محور، یک مفهوم دانش آموز محور است. مسئولیت معلم در کلاس درس هدایت ارتباط بین دانش آموزان از طریق کار یادگیری موثر است.

آموزش زبان ارتباطی (CLT) یک رویکرد یادگیرنده محور برای آموزش و یادگیری زبان است. در زمینه CLT، نقش یادگیرنده از یک گیرنده غیرفعال به یک شرکت کننده فعال درگیر در فعالیت های کلاس درس متنوع که شایستگی ارتباطی را ارتقا می دهد تغییر می کند. استفاده از رویکرد ارتباطی پتانسیل خوبی برای دانش آموزان انگلیسی دارد. آنها نه تنها شایستگی ارتباطی، بلکه مزایای دیگری نیز خواهند داشت. تعامل مهارت های اجتماعی یکی از مزایای آن ها است. آنها می توانند خود را برای تعامل با دوستان خود در موقعیت های تدریس کلاس آموزش دهند.

منابع

۱. کامیابی گل، عطیه، نعمتی، مسیح اله، امینی، حیدرعلی. (۱۳۹۳). بررسی کتاب پراسپکت بر اساس رویکرد روش تدریس ارتباطی (CLT). In The First Regional Conference on New English Language Course Book.
۲. معصوم پناه، زهرا، طالبی نژاد، محبوبه. (۱۳۹۲). آیا آموزش زبان ارتباطی واقعا کارایی دارد؟ بررسی انتقادی. نشریه تخصصی زبان، فرهنگ، و ترجمه (دوفصلنامه)، ۲(۱)، ۶۵-۸۲.
۳. Brandner, R., Flatscher, G., Ringhofer, A., Schickhofer, G., & Thiel, A. (۲۰۱۶). *Cross laminated timber (CLT): overview and development. European Journal of Wood and Wood Products*, ۷۴, ۳۳۱-۳۵۱.
۴. Sato, K., & Kleinsasser, R. C. (۱۹۹۹). *Communicative language teaching (CLT): Practical understandings. The Modern Language Journal*, ۸۳(۴), ۴۹۴-۵۱۷.
۵. Bax, S. (۲۰۰۳). *The end of CLT: A context approach to language teaching. ELT journal*, ۵۷(۳), ۲۷۸-۲۸۷.
۶. Hu, G. (۲۰۰۵). 'CLT is best for China'—an untenable absolutist claim. *ELT journal*, ۵۹(۱), ۶۵-۶۸.
۷. Gotze, F. (۱۹۹۱). *On the rate of convergence in the multivariate CLT. The Annals of Probability*, ۷۲۴-۷۳۹.
۸. Alamri, W. A. (۲۰۱۸). *Communicative language teaching: Possible alternative approaches to clt and teachi-contexts. English Language Teaching*, ۱۱(۱۰), ۱۳۲-۱۳۸.
۹. Gupta, D. (۲۰۰۴). *CLT in India: Context and methodology come together. ELT journal*, ۵۸(۳), ۲۶۶-۲۶۹.
۱۰. Brandner, R. (۲۰۱۳, May). *Production and Technology of Cross Laminated Timber (CLT): A state-of-the-art Report. In Focus solid timber solutions-European conference on cross laminated timber (CLT) (Vol. ۲), pp. ۳-۳۶. Bath, UK: University of Bath.*
۱۱. Wu, K. H. (۲۰۱۰). *The Relationship between Language Learners' Anxiety and Learning Strategy in the CLT Classrooms. International Education Studies*, ۳(۱), ۱۷۴-۱۹۱.
۱۲. Hunter, D., & Smith, R. (۲۰۱۲). *Unpackaging the past: 'CLT' through ELTJ keywords. ELT journal*, ۶۶(۴), ۴۳۰-۴۳۹.